

”ISÄ EI PARANE KOSKAAN ”

Tällaisella otsikolla **Iltalehti** kirjoitti Mikko Kehusmaasta 23.3.2009.

Lokakuussa 2007 Kehusmaalla diagnosoitiin ALS, parantumaton lihasrappeumatauti, jossa hermoyhteys aivoista lihaksiin surkastuu. Sen seurauksena tahdonalaiset lihakset, kuten raajat ja hengitystä ja puhetta tuottavat lihakset lakkaavat hiljalleen toimimasta.

Tapasin Mikon ja hänen veljensä Jannen vuoden 2009 alussa Pihtiputaalla. Vietimme siellä ”Herätyksen vuosi 2009?” kokoussarjaa, johon Janne ja Mikko olivat saaneet sydämelle tulla – Mikko Rovaniemeltä ja Janne Kemistä.

Olin juuri päättämässä oman palvelusuuteni ja lähtemässä Raaheen seuraaviksi päiviksi, kun Mikko ja Janne tulivat paikalle. Yleisen rukouksen aikana Herra antoi sanan Jannelle, jonka sain hänelle julistaa. Siinä vaiheessa en tiennyt, että Janne ei ollut vielä uskossa.

Janne kirjoitti myöhemmin kirjeessään, että ” *Muistan kyllä tuon kokouksen ja sen sanan , jonka sain kauttasi. Se sana oli vastaus ja ihme uskosta osattomalle! Edellisenä iltana nimittäin rukoilin Jumalaa, että anna mulle jokin merkki, jos minun tulee antaa koko elämäni Hänen käsiinsä. Samaisena iltana tosiaan sitten tein ratkaisuni! Sen jälkeen on sellainen tuli palanut sydämessä, että paluuta ei tästä enää ole! Nyt puolestani olen itsekin saanut olla viemässä Herran sanaa uskosta osattomille! ”*

Hallelujaa! Herran tiet ovat ihmeelliset. Janne oli käynyt viikon kuluttua kasteella, jossa hänen vaimonsa oli tehnyt ratkaisun ja nyt koko perhe on uskossa! Janne vielä kertoi, että olivat saaneet vaimonsa kanssa täytyä Pyhällä Hengellä ja puhua uusilla kielillä, kun olivat käyneet Juhannuskonferenssissa Keuruulla. Kiitos Jeesus.

Olen iloinnut siitä, että Herra on vienyt Jannea rohkeasti eteenpäin. Siitä todistuksena myös laulut, jotka hän on saanut Herralta, jopa pienen 8v. poikansa välityksellä. Voit katsoa ja kuunnella nuoren uskonveljen antaumusta mm. YouTuben videoista seuraavan linkin takaa : <http://www.youtube.com/watch?v=YYg1q4Lpwzl&feature=related>

Näin siis Mikko sai olla Herran palvelijana, tuomassa veljeänsä Jannea Herran luokse vuoden 2009 alussa Pihtiputaalle ja siitä tuli Jannen koko perheeseen pelastus ! Hallelujaa.

Mikon puolesta myös rukoilimme ja saimme nähdä, kuinka Herra lohdutti ja kosketti Mikkoa antaen sille päivälle jälleen toivoa jatkaa eteenpäin luottaen Herraan, että Hän on kaikessa mukana.

Tammikuun alkupäivinä Mikko pystyi kulkemaan itsenäisesti, käyttäen tuekseen vain keppiä toisessa kädessään. Puheesta huomasin, että Mikko sairasti jotain sairautta ja käsistä huomasin myös jotain, mutta muuten Mikko oli reippaan nuorukaisen oloinen. Hänen kertomuksensa kuitenkin järkytti ja kosketti kovasti sisimpääni.

Tässä jatkoa Iltalehden artikkelista, mitä Mikolle kuului maaliskuulla 2009.

->>

ISÄ EI PARANE KOSKAAN (artikkelista 23.3.2009 Iltalehdessä)

Mikko Kehusmaa haluaa jatkaa elämäänsä hengityskoneessa, jotta voi seurata lastensa varttumista.

Mikko Kehusmaa ei parane ALS-taudista koskaan.

- Vaikea sanoa, mitä minulle tapahtuu. Paraskaan lääkäri ei voi sitä ennustaa. Veikkaan, että minulta häviää ensiksi puhe, 31-vuotias rovaniemeläinen Mikko Kehusmaa kertoo.

Lokakuussa 2007 Kehusmaalla diagnosoitiin ALS, parantumaton lihasrappeumatauti, jossa hermoyhteys aivoista lihaksiin surkastuu. Sen seurauksena tahdonalaiset lihakset lakkaavat hiljalleen toimimasta. Tauti on hyvin harvinainen. Suomessa sairastuu vuosittain noin 140 ihmistä. Kehusmaa sairastui poikkeuksellisen nuorena, sillä tauti diagnosoidaan keskimäärin 55-vuotiailla.

Kehusmaa istuu nyt itseohjattavassa sähköisessä pyörätuolissa. Hänellä on henkilökohtainen avustaja, joka on paikalla, kun Kehusmaan 30-vuotias vaimo on töissä.

- Käteni eivät enää oikein toimi ja tarvitsen apua kaikissa päivittäisissä toimissa. Kotona pystyn kävelemään tuen kanssa lyhyitä matkoja.

Oireet lisääntyivät nopeasti

Kehusmaa sai ensimmäiset oireet kaksi vuotta sitten. Hän oli kavereidensa kanssa ulkona, kun huomasi parin oluen jälkeen puheensa puuroutuvan.

- Pian oireita tuli lisää. Puhe huononi ja kädet alkoivat olla holtittomat. Lopulta kävelykin alkoi tökkiä.

Kehusmaa ravasi lääkäreiden luona puoli vuotta, mutta hänet käännytettiin aina terveenä takaisin kotiin. Kukaan ei uskonut, että Kehusmaan ikäinen mies voisi sairastaa ALS:ää.

Lopulta hän tiesi jo ennen lääkäreitä, mikä häntä vaivasi. Työterveyslääkäri suostui lähettämään miehen neurologiselle osastolle Rovaniemen keskussairaalaan, missä lopullinen diagnoosi saatiin.

Kehusmaa jäi työkyvyttömyyseläkkeelle tele- ja tietotekniikkayrityksestä helmikuussa 2008.

- Se oli kova juttu. Pian huomasin, että sosiaaliset ympyrät sitoutuivat pitkälti työhön.

Vuosi sitten keväällä hän ajoi viimeisen kerran moottoripyörällään.

- Seuraavana päivänä pyörä lähti myyntiin. Siihen loppui rakas harrastus.

Perheelle vaikeaa

Kehusmaan perheelle tauti on ollut vaikea hyväksyä. Vaimo oli lähellä menettää omankin terveytensä.

- Hänen mielensä alkoi järkkyyä, mutta nyt hän voi hyvin olosuhteisiin nähden, Kehusmaa kertoo.

Perheen lapset, 6-vuotias tytär ja 7-vuotias poika, tietävät isänsä tilanteen.

- Poika on ottanut tilanteen äärimmäisen raskaasti. Hän ymmärtää sen, että tauti johtaa väistämättä kuolemaan. Tyttö osaa paremmin purkaa tunteitaan.

Nuori isä on sinut kuoleman kanssa.

- Jokaiselle tulee lähtö joskus. Olen saanut muistutuksen siitä, että elämä ei ole ikuista. Vietän nyt loppuajan huolelta ja täysillä. En ole missään tapauksessa katkera.

Hengityskoneella lisää elinaikaa

ALS-taudissa keskimääräinen elinaika on 3-5 vuotta diagnoosista.

Suomessa on ihmisiä, jotka ovat eläneet taudin kanssa jopa 30 vuotta. Osa on kuollut muutamassa kuukaudessa.

ALS-potilas voi saada lisävuosia hengityskonehoidolla.

- Suomessa hyvin harva turvautuu siihen. Suuri syy on se, että ihminen saa aloittaa hoidon vapaasta tahdosta, mutta hän ei saa lopettaa niitä omasta tahdostaan. Hoito on myös hyvin kallista.

Kehusmaa on kirjoittanut ristiriidasta muun muassa peruspalveluministeri Paula Risikolle.

- En saanut sieltä tyydyttävää vastausta. Hän ei puuttunut epäkohtaan.

Valinta hengityskonehoidosta suositellaan tehtäväksi hyvissä ajoin, mutta potilas voi muuttaa päätöstään.

- Itse olen ilmoittanut hyvissä ajoin, että minut pitää kytkeä hengityskoneeseen. Haluan valita elämän. Haluan nähdä lasteni valmistuvan koulusta ja kasvavan kelpo kansalaisiksi.

Sairaus etenee hengityskoneessakin. Lopulta ALS-potilas voi joutua tilaan, jossa hän ei pysty kommunikoimaan edes silmien liikkeiden avulla.

- Koskaan ei tiedä miten luonto tämän hoitaa, mutta en nyt ainakaan ihan heti ole tästä lähdössä, Kehusmaa sanoo.

Apua ei ole

ALS-tautiin ei ole parantavaa lääkitystä. Syy on Kehusmaan mukaan ilmeinen.

- Kun on näin harvinainen sairaus, ei lääketiede ole innokas kehittämään lääkettä, jossa potentiaalinen markkina on hyvin pieni. Niin kauan kuin laki ei edellytä lääkeyhtiöitä kehittämään lääkettä, en usko, että tehtaot sen itse aloittavat.

Kehusmaa uskoo, että tautiin löytyisi lääke, jos sen kehitykseen panostettaisiin.

- En jaksa uskoa, että tämä olisi niin vakava sairaus, ettei se olisi ratkaistavissa. Kun 80-luvulla huomattiin, että HIV:stä tulee epidemia, siihen löytyi lääke hyvin nopeasti.

Kehusmaa perusti äskettäin internetiin sivuston ALS:stä, osoitteeseen www.als-suomi.fi

-Sairastuneet ja omaiset saavat sieltä asianmukaista tietoa ja vertaistukea.

<<- artikkeli loppuu tähän...

Olemme olleet Mikon kanssa muutaman kerran kirjeenvaihdossa sähköpostitse. Viimeisin kirjeenvaihtomme on syyskuulta 2009.

Mikko lähetti postin, jossa hän kertoi tehneensä kotistudiossaan ”biisin” ikäänkuin ”Välentilinpäätöksenä omasta elämästään”. Tuon kappaleen esittää hänen ystävänsä Jere ja Mikon sisko Jossu. Käy kuuntelemassa tuo läpitunkevan puhutteleva kappale. Se löytyy seuraavasta osoitteesta:

<http://www.mikseri.net/player/player.php?newsession=1&type=1¶meter=394173>

Tämä kosketti minua ainakin todella valtavasti. Ilman kyyneleitä en voinut sitä kuunnella.

Ja kun hetken aikaa oli kulunut, niin Herra kosketti ja murti minut täysin. Itkin ja huusin Herran edessä Mikon ja hänen perheensä puolesta. Kysymyksiä vain nousi, että miksi Jumala, miksi, miksi ? Ja missä olet Herra Jeesus? Mikset ole parantanut Mikkoa vielä – Sinähän tahdot ja voit, niinkuin Sanassasi ilmoitat ? Armahda Herra ja vastaa !

Näinhän meille monesti käy, kun kohtaamme asioita jonkun ystävän tai läheisen elämässä. Kukaan ei voi ymmärtää toisen tilannetta, jos ei ole kokenut itse samaa. Mutta kaikista tunteista ja ajatuksistamme huolimatta – on kuitenkin yksi, joka ymmärtää ja joka tietää kaiken jokaisen meidän elämässämme. Hän on meidän rakas Herramme Jeesus Kristus, joka on meidän jokaisen puolesta kuollut ristillä Golgatalla. Ja Hän kantoi meidän syntimme, että meillä olisi Iankaikkinen elämä. Hän tekee meidät jokaisen terveeksi – toiset jo tässä ajassa ja toiset sitten kun saamme tulla Hänen luokseen Karitsan häihin, Hänen morsiamenansa.

Mikko ilmoitti syyskuun kirjeessään, että hän pystyy edelleen puhumaan. Puhe ja Mikko väsyvät nopeasti. Kädet eivät toimi oikeastaan enää ollenkaan, mutta silti hän oli pystynyt kirjoittamaan sähköpostin minulle hiirellä OnScreen näppäimistöä käyttäen kirjain kerrallaan. Mikko liikkuu vain muutamia metrejä enää kerrallaan Rollaattorilla tai muuta tukea käyttäen, mutta muuten hän joutuu turvautumaan sähköpyörätuoliin.

Vuorokaudesta suurin osa ajasta n. 14-17 h kuluu nukkumiseen, koska Mikko on hyvin väsynyt, joka ilmeisesti kuuluu sairauteen. Valveilla ollessa Mikko yrittää olla isä kahdelle lapselleen ja aviomies vaimolleen, joille kaikille Mikon sairastuminen on ollut myös todella raskasta, kuten saimme tuosta artikkelistakin lukea. Musiikin tekeminen on Mikolle edelleen tärkeää ja sitä hän pystyy tietokoneella tekemäänkin kotona. Uskonelämästä Mikko huolehtii päivittäisellä Sanan luvulla ja rukouksella sekä viikottaisella uskovien yhteydellä. *(Pyrkien noudattamaan lääkärinsä antamaa uutta reseptiä. Kts. Todistus.)*

Kirjeessään Mikko kertoi, kuinka hän oli myös aloittanut opiskelun! Kevääseen asti kestävä pastoraalisielunhoito-koulutus antaa uutta intoa ja virikettä arjen keskelle. Perheelle kuuluu olosuhteisiin nähden nyt ihan hyvää. Pojalla todettiin keväällä ADHD ja sen kanssa on pärjätty, sanoo Mikko. Ja vaimokin on saanut taas uutta voimaa arkeen rukousten ja lääkehoidon tukemana ja jaksaa tehdä osapäivätyötä.

Elämä jatkuu ja jokaisesta päivästä saa kiittää Herraa.

Tässä siis hieman tietoa, kuinka Herra johdatti meidät tutustumaan toisiimme Mikon ja myös hänen veljensä Jannen kanssa. Pitkästä etäisyydestä ja harvoista yhteydenotoista huolimatta, nämä veljekset jäivät sydämelleni.

Rukoilen, että Herra saisi koskettaa myös sinun sydäntäsi ja vaikuttaa rukousta heidän molempien puolesta sekä heidän perheidensä puolesta. Me uskomme ihmeisiin ja siksi me uskomme rukouksessakin, että Jeesus voi tehdä ihmeen Mikonkin elämässä.

Luethan vielä todistuksen Mikon uskoontulosta.

Herra siunatkoon sinua ja antakoon voimia rukouksiin.

Siunaten Kristuksen Rakkaudella

Juha Norolampi